

saaledes, at det ikke altid er Tilfældet, at Menighedsraadet eller noget af dets Medlemmer bor netop op ad Kirken eller i Kirkebyen, hvorimod det næsten altid er Tilfældet, at Lærerne bo omtrent op ad Kirkerne. Hvorvidt det derfor er rigtigt at tage dette Tilsyn fra Lærerne og lægge det over paa Menighedsraadet, synes mig noget tvivlsomt, og jeg vil bede det ærede Udvalg, som bliver nedsat, om at tage dette Punkt under Overvejelse.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen):** Der er faldet mange Udtalelser her ved denne 1ste Behandling. De ere dog imidlertid alle velvillige, og alle de, som kun gaa ud paa at anbefale Lovforslaget, give mig selvfølgelig ikke Anledning til at udtale mig. Der er imidlertid fremsat forskellige Ønsker om Ændringer i det foreliggende Forslag, og om disse Ønsker har jeg Lyst til at gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Sonne) ønskede, at Realskolelærerne skulde medtage deres Anciennet, naar de gik over i Folkeskolens Tjeneste. Jeg ser ikke nogen Grund til, at særlig Lærerne ved Realskolerne fremfor Lærerne ved andre Skoler, som støttes af Staten, skulle stilles saaledes. Men hvis jeg vilde følge det ærede Medlem i hans Ønske om, at Realskolelærerne skulde medtage deres Anciennet, vil jeg gøre opmærksom paa, at det kan blive en tvivlsom Fordel for Realskolerne selv. Ser man alene hen paa Folkeskolens Tarrv, behøver man ikke at fremsætte Ønsket om, at Realskolelærerne kunne medtage deres Anciennet, og Ønsket er ogsaa fremsat fra Realskolernes Side. Nu mener jeg, at Realskolerne som andre private Skoler maa støttes direkte fra Staten, og det har Lovgivningsmagten ogsaa ment ved Loven af 2. Maj 1902 med Hensyn til Pensionsvæsenet, idet disse private Skoler støttes ved direkte Bidrag af Staten til Pensionskassen. Vil man støtte dem saaledes som her tænkt, tror jeg, man kommer ind paa et Princip, der i Konsekvensen vil blive farligt, jeg tror ikke, man kan følge dette Princip paa andre Embedsomraader. Selv om man nu ogsaa vil bortse fra det, kan det være tvivlsomt, om Realskolerne selv ville faa Fornøjelse af Retten til at tage Anciennetet med, thi som bekendt søge Realskolelærerne, for saa vidt de søge bort defra — jeg vil haabe, det ikke sker saa meget som hidtil, nu efter at Realskolerne ere blevne satte i Stand til at lønne bedre, og efter at Læ-

rerne have faaet deres Alderdom sikret —, men søge de bort, saa søge de til Købstæderne, der findes mere Klassedeling og Fagdeling, og de kunne bedre faa deres specielle Fag. Men hvis de søge til Købstæderne og komme der med Anciennetet paa Bagen, saa ville Kommunalraadene ofte sige: hvorfor skulle vi tage dem, da det vil medføre for os en forøget Udgift til det første Alderstillæg, som vi skulle udrede, og det er jo flere Hundrede Kroner, særlig for den højeste Skala. Jeg tror, at en saadan Anciennet, som de maatte medbringe, i mange Tilfælde vil medføre, at de blive forbigaaede og slet ikke kunne faa Ansættelse ved Købstædernes Skolevæsen, mens man nu gerne tager imod dem paa Grund af deres Øvelse i at undervise. Vil man for øvrigt ind paa denne Vej, maatte man selvfølgelig ogsaa medtage andre private Skoler, som Staten støtter og anerkender, men derved tror jeg, at man kommer ind paa et Princip, der har ret farlige Konsekvenser, som der set fra Folkeskolens Side slet ingen Grund er til at komme ind paa.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) ønskede, at Privatskolerne i Byerne maatte kunne tages med ved Understøttelserne. Jeg har selv tidligere haft samme Ønske og har det for Resten endnu; da vi behandlede Skoleloven, stillede jeg Ændringsforslag derom i det andet Ting, men det mødte megen Modstand fra forskellige Sider, og det lykkedes ikke at føre det igennem. Modstanden begrundedes væsentligt ved, at det var vanskeligt at betegne de Skoler i Købstæderne, der burde have Støtte. Det ærede Medlem erkendte ogsaa nu, at der var Vanskeligheder til Stede. Naar jeg ikke har taget det med her, var det ikke, fordi man ikke kunde overvinde disse Vanskeligheder, thi jeg tror nok, man kunde, men for ikke at bryde Grundlaget, hvorpaa Overenskomsten blev sluttet i 1899. Jeg har ønsket at holde mig til dette Grundlag, da jeg nu vilde føre Forbedringen frem. Derfor har jeg ment det rigtigt ikke at stille Forslag om at tage Købstædernes private Skoler med, og jeg tror ikke, det var heldigt at stille i Udsigt at gaa med dertil. Jeg tror nemlig, at Stillingen er endnu som i 1899, at det ikke er muligt at opnaa en Overenskomst.

Der er af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) talt om, at Andenlærerne havde Ret til at opnaa nogen Erstatning for de Lønningstillæg, de ikke have faaet i disse 4 Aar. De have ind-